

EVROPSKÁ UNIE

EVROPSKÝ PARLAMENT

RADA

**Brusel 24. května 2019
(OR. en)**

2018/0153 (COD)

PE-CONS 50/19

**JAI 142
MIGR 16
FRONT 62
RELEX 136
COMIX 106
CODEC 433**

PRÁVNÍ PŘEDPISY A JINÉ AKTY

Předmět: NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY o vytvoření evropské sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví (přepracované znění)

**NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY
(EU) 2019/...**

ze dne ...

**o vytvoření evropské sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví
(přepracované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 74 a čl. 79 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem¹,

¹ Postoj Evropského parlamentu ze dne 16. dubna 2019 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 377/2004¹ bylo podstatně změněno. Vzhledem k potřebě provést další změny by uvedené nařízení mělo být v zájmu přehlednosti přepracováno.
- (2) Prudký nárůst migračních toků v letech 2015 a 2016 vystavil migrační a azylové systémy i systémy správy hranic tlaku. Unie a členské státy tak stojí před náročným úkolem: posílit politiku Unie v oblasti migrace s cílem dosáhnout koordinované a účinné evropské reakce.
- (3) Cílem politiky Unie v oblasti migrace je nahradit neoprávněné a nekontrolované toky migrace bezpečnými a dobře řízenými cestami prostřednictvím komplexního přístupu, jehož cílem je ve všech etapách zajistit účinné řízení migračních toků v souladu s hlavou V kapitolou 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“).
- (4) Dodržování lidských práv je základní zásadou politiky Unie. Unie je odhodlána chránit lidská práva a základní svobody všech migrantů, bez ohledu na jejich migrační status, a to zcela v souladu s mezinárodním právem. Opatření přijímaná styčnými úředníky pro přistěhovalectví při provádění tohoto nařízení, zejména v případech týkajících se zranitelných osob, by měla dodržovat základní práva v souladu s příslušným mezinárodním právem a právem Unie, včetně článků 2 a 6 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“) a Listiny základních práv Evropské unie.

¹ Nařízení Rady (ES) č. 377/2004 ze dne 19. února 2004 o vytvoření sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví (Úř. věst. L 64, 2.3.2004, s. 1).

- (5) K zajištění účinného provádění přistěhovalecké politiky Unie ve všech jejích aspektech je třeba vést soustavný dialog a rozvíjet spolupráci s klíčovými třetími zeměmi původu a tranzitu migrantů a žadatelů o mezinárodní ochranu. V souladu s komplexním přístupem stanoveným v Evropském programu pro migraci by měla tato spolupráce zajistit lepší řízení přistěhovalectví, včetně opuštění území a navrácení, zvyšovat schopnost shromažďovat a sdílet informace, mimo jiné informace o přístupu žadatelů k mezinárodní ochraně a, pokud je to možné a relevantní, o jejich opětovném začlenění v zemi původu, a předcházet a bránit nedovolenému přistěhovalectví, převaděčství migrantů a obchodování s lidmi.
- (6) Nástroje na ochranu zahrnují opatření uvedená v globálním přístupu k migraci a mobilitě. Strategie a trasy legálního přistěhovalectví mezi Unií a třetími zeměmi by měly rovněž zahrnovat migraci za prací, studentská víza a sloučení rodiny, aniž jsou tím dotčeny pravomoci členských států.
- (7) S ohledem na zvyšující se poptávku po analýzách i jiných informacích, jež mají podpořit tvorbu politik založenou na důkazech a operativní reakce, je zapotřebí, aby styční úředníci pro přistěhovalectví zajistili, že jejich porozumění a znalosti plně přispějí k vytváření komplexního situačního obrazu o třetích zemích.
- (8) Informace o složení migračních toků by měly, je-li to možné a relevantní, obsahovat také informace o udaném věku, pohlaví a rodině migrantů a o nezletilých osobách bez doprovodu.

- (9) Vyslání stávajících evropských styčných úředníků pro přistěhovalectví do klíčových třetích zemí původu a tranzitu, jak k němu vyzvaly závěry zvláštního zasedání hlav států nebo předsedů vlád dne 23. dubna 2015, bylo prvním krokem na cestě k většímu zapojení s třetími zeměmi v otázkách souvisejících s migrací a zlepšení spolupráce se styčnými úředníky pro přistěhovalectví vyslanými členskými státy. Na základě těchto zkušeností by se na dlouhodobá vyslání styčných úředníků pro přistěhovalectví Komise do třetích zemí mělo nahlížet tak, že podporují rozvoj, provádění a maximalizaci dopadu činnosti Unie v oblasti migrace.
- (10) Cílem tohoto nařízení je zajistit lepší koordinaci a optimalizovat využívání sítě styčných úředníků vyslaných do třetích zemí příslušnými orgány členských států, mimo jiné případně i donucovacími orgány těchto států, jakož i Komise a agenturami Unie s cílem účinněji reagovat na priority Unie, jimiž je předcházení nedovolenému přistěhovalectví a související přeshraniční trestné činnosti, jako je převaděčství migrantů a obchodování s lidmi, a boje proti nim, usnadňování důstojného a účinného navrácení, zpětného přebírání a opětovného začleňování, přispívání k integrované správě vnějších hranic Unie a k podpoře řízení legálního přistěhovalectví, a to rovněž v oblasti mezinárodní ochrany, znovusídlování a integračních opatření zajišťovaných před odjezdem členskými státy a Uní. Uvedená koordinace by měla být plně v souladu se stávající linií velení a hierarchickými vztahy mezi styčnými úředníky pro přistěhovalectví a orgány, které je vyslaly, a mezi styčnými úředníky pro přistěhovalectví navzájem.

- (11) V návaznosti na nařízení (ES) č. 377/2004 je cílem tohoto nařízení zajistit, aby styční úředníci pro přistěhovalectví lépe přispívali k fungování evropské sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví především tím, že vytváří mechanismus, prostřednictvím kterého členské státy, Komise a agentury Unie mohou systematictěji koordinovat úkoly a role svých styčných úředníků vyslaných do třetích zemí.
- (12) Vzhledem k tomu, že styční úředníci zabývající se otázkami migrace jsou vysíláni různými příslušnými orgány a že jejich pravomoci a úkoly se mohou překrývat, je třeba vynaložit úsilí ke zlepšení spolupráce mezi styčnými úředníky pro přistěhovalectví působícími ve stejné třetí zemi nebo regionu. Jestliže jsou styční úředníci pro přistěhovalectví vysláni Komisí nebo agenturami Unie do diplomatických misí Unie ve třetích zemích, měli by napomáhat fungování sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví a podporovat jejich činnost. Ve vhodných případech mohou být tyto sítě rozšířeny na styčné úředníky vyslané zeměmi jinými než členskými státy.

- (13) Vytvoření spolehlivého mechanismu, který zajistí lepší koordinaci a spolupráci všech styčných úředníků zabývajících se otázkami přistěhovalectví v rámci svých povinností, je zcela zásadní, má-li být minimalizován problém neúplnosti informací a zdvojování práce a mají-li být maximalizovány operativní schopnosti a účinnost. Měl by být zřízen řídicí výbor, který by – při zohlednění vnějších vztahů Unie – poskytoval vedení v souladu s politickými prioritami Unie a byl vybaven nezbytnými pravomocemi, zejména k přijímání dvouletých pracovních programů pro činnosti sítí styčných úředníků pro přistěhovalectví, k dosahování shody ohledně ad hoc opatření určených styčným úředníkům pro přistěhovalectví, které jsou přizpůsobeny řešení priorit a nově vznikajících potřeb, které již nejsou zahrnuty ve dvouletém pracovním programu, a k přidělování zdrojů na schválené činnosti, a který by odpovídal za provádění těchto činností. Úkoly řídicího výboru ani úkoly zprostředkovatelů sítí styčných úředníků pro přistěhovalectví by neměly mít vliv na pravomoci vysílajících orgánů stanovovat úkoly svých styčných úředníků pro přistěhovalectví. Při plnění svých úkolů by měl řídicí výbor přihlížet k rozmanitosti sítí styčných úředníků pro přistěhovalectví a k názorům nejvíce dotčených členských států, pokud jde o vztahy s příslušnými třetími zeměmi.

- (14) Řídící výbor by proto měl vyhotovit seznam styčných úředníků pro přistěhovalectví vyslaných do třetích zemí a pravidelně jej aktualizovat. Seznam by měl obsahovat informace o umístění, složení a činnostech různých sítí a rovněž kontaktní údaje a souhrn povinností vyslaných styčných úředníků pro přistěhovalectví.
- (15) Mělo by být podporováno společné vysílání styčných úředníků s cílem posílit operativní spolupráci a sdílení informací mezi členskými státy, jakož i reagování na potřeby na úrovni Unie, jak budou vymezeny řídícím výborem. Z fondů Unie by mělo být podporováno společné vysílání nejméně dvěma členskými státy, vybízející k zapojení a přinášející přidanou hodnotu pro všechny členské státy.
- (16) Měla by být přijata zvláštní ustanovení pro obecnější opatření Unie v oblasti budování kapacit určená styčným úředníkům pro přistěhovalectví. Takové budování kapacit by mělo zahrnovat, rozvoj společných hlavních osnov a kursy odborné přípravy před vysláním, a to i v oblasti základních práv, ve spolupráci s příslušnými agenturami Unie a posílení operativní kapacity sítí styčných úředníků pro přistěhovalectví. Tyto osnovy by neměly být povinné a měly by doplňovat vnitrostátní osnovy stanovené vysílajícími orgány.

- (17) Sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví by měly zamezit zdvojování činnosti agentur Unie a jiných nástrojů nebo struktur Unie, včetně činnosti místních skupin pro schengenskou spolupráci, a měly by přinést přidanou hodnotu k již dosaženým výsledkům, pokud jde o shromažďování a výměnu informací v oblasti přistěhovalectví, a to zejména zaměřením se na operativní aspekty. Tyto sítě by měly působit jako zprostředkovatelé a poskytovatelé informací ze třetích zemí s cílem podporovat činnost agentur Unie při výkonu jejich pravomocí a úkolů, a to zejména tam, kde agentury Unie dosud nenavázaly spolupráci s třetími zeměmi. Za tímto účelem by měla být navázána užší spolupráce mezi sítěmi styčných úředníků pro přistěhovalectví a příslušnými agenturami Unie. Styční úředníci pro přistěhovalectví by si měli být neustále vědomi toho, že jejich činnost může mít důsledky pro provoz a pověst místních a regionálních sítí styčných úředníků pro přistěhovalectví, a měli by podle toho jednat při plnění svých úkolů.
- (18) Orgány členských států by měly ve vhodných případech a v souladu s unijním a vnitrostátním právem zajistit, aby se informace získané styčnými úředníky vyslanými do jiných členských států a strategické a operativní analýzy agentur Unie týkající se nedovoleného přistěhovalectví, důstojného a účinného navracení a opětovného začleňování, přeshraniční trestné činnosti nebo mezinárodní ochrany a znovusídlování účinně dostávaly ke styčným úředníkům pro přistěhovalectví ve třetích zemích a aby byly informace poskytované styčnými úředníky pro přistěhovalectví sdíleny s příslušnými agenturami Unie – zejména s Evropskou agenturou pro pohraniční a pobřežní stráž, Agenturou Evropské unie pro spolupráci v oblasti prosazování práva (Europol) a Evropským podpůrným úřadem pro otázky azylu (dále jen „EASO“) v rámci působnosti jejich příslušných právních rámců.

- (19) Za účelem zajištění nejúčelnějšího využití informací shromážděných sítěmi styčných úředníků pro přistěhovalectví by tyto informace měly být k dispozici prostřednictvím zabezpečené internetové platformy pro výměnu informací v souladu s platnými předpisy na ochranu údajů.
- (20) Informace shromážděné styčnými úředníky pro přistěhovalectví by měly napomáhat při provádění technické a operativní evropské integrované správy hranic podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624¹ a přispívat k rozvoji a provozování vnitrostátních systémů ostrahy hranic v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013².
- (21) Na podporu činnosti evropské sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví a na společné vysílání styčných úředníků pro přistěhovalectví členskými státy by mělo být možné používat dostupné zdroje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014³.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1624 ze dne 14. září 2016 o Evropské pohraniční a pobřežní strážci a o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 a zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 863/2007, nařízení Rady (ES) č. 2007/2004 a rozhodnutí Rady 2005/267/ES (Úř. věst. L 251, 16.9.2016, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1052/2013 ze dne 22. října 2013, kterým se zřizuje Evropský systém ostrahy hranic (Eurosir) (Úř. věst. L 295, 6.11.2013, s. 11).

³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 515/2014 ze dne 16. dubna 2014, kterým se jako součást Fondu pro vnitřní bezpečnost zřizuje nástroj pro finanční podporu v oblasti vnějších hranic a víz a zrušuje rozhodnutí č. 574/2007/ES (Úř. věst. L 150, 20.5.2014, s. 143).

- (22) Veškeré zpracování osobních údajů členskými státy v rámci tohoto nařízení včetně jejich předávání by mělo probíhat v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹. Komise a agentury Unie by při zpracování osobních údajů měly uplatňovat nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725².
- (23) Ke zpracování osobních údajů v rámci tohoto nařízení by mělo docházet pro účely poskytování podpory navracejícím se státním příslušníkům třetích zemí a usnadňování znovuušídlení osob potřebujících mezinárodní ochranu a provádění unijních a vnitrostátních opatření týkajících se přijímání pro účely legální migrace a předcházení nedovolenému přistěhovalectví, převaděčství migrantů a obchodování s lidmi a boji proti nim. Je proto nezbytný právní rámec uznávající roli styčných úředníků pro přistěhovalectví v tomto kontextu.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (24) Styční úředníci pro přistěhovalectví potřebují zpracovávat osobní údaje, aby zajistili řádný průběh řízení o navrácení, úspěšný výkon rozhodnutí o navrácení, a je-li to možné a relevantní, opětovné začlenění. Na třetí země návratu se často nevztahují rozhodnutí o odpovídající ochraně přijímaná Komisí podle článku 45 nařízení (EU) 2016/679 a tyto země často neuzavřely či nezamýšlejí uzavřít s Uní dohodu o zpětném přebírání osob nebo jinak stanovit vhodné záruky ve smyslu článku 46 nařízení (EU) 2016/679. Navzdory značnému úsilí Unie při spolupráci s hlavními zeměmi původu neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí, pro které platí povinnost návratu, není vždy možné zajistit, aby takové třetí země systematicky plnily povinnost stanovenou mezinárodním právem přebírat své státní příslušníky zpět. Dohody o zpětném přebírání osob, které sjednaly nebo právě sjednávají Unie nebo členské státy a které stanoví vhodné záruky pro předávání údajů do třetích zemí podle článku 46 nařízení (EU) 2016/679, se vztahují jen na omezený počet takových třetích zemí. Pokud takové dohody neexistují, měly by být osobní údaje předávány styčnými úředníky pro přistěhovalectví pro účely provádění návratových operací Unie v souladu s podmínkami stanovenými v článku 49 nařízení (EU) 2016/679.

- (25) Odchylně od požadavku na rozhodnutí o odpovídající ochraně nebo na stanovení vhodných záruk by předávání osobních údajů orgánům třetích zemí podle tohoto nařízení mělo být povoleno pouze k provádění politiky navracení Unie. Proto by mělo být možné, aby styční úředníci pro přistěhovalectví uplatňovali výjimku podle čl. 49 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) 2016/679 pro účely tohoto nařízení, jsou-li splněny podmínky stanovené v uvedeném článku, totiž důstojné a účinné navracení státních příslušníků třetích zemí, kteří nesplňují nebo nadále nesplňují podmínky vstupu, pobytu nebo bydliště v členském státě v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES¹.
- (26) V zájmu dotčených osob by styční úředníci pro přistěhovalectví měli být schopni zpracovávat osobní údaje osob potřebujících mezinárodní ochranu, kterých se týká znovuušídlení, nebo osob přejících si legálně migrovat do Unie za účelem potvrzení jejich totožnosti a státní příslušnosti. Styční úředníci pro přistěhovalectví působí v prostředí, v němž je pravděpodobné, že získají vhled do činnosti zločineckých organizací zapojených do převaděčství migrantů a obchodování s lidmi. Mělo by jim proto být umožněno sdílet osobní údaje, které zpracovávají při výkonu svých povinností, s donucovacími orgány a v rámci sítí styčných úředníků pro přistěhovalectví, jestliže je daných osobních údajů zapotřebí k předcházení a potírání neoprávněné migrace nebo k předcházení, šetření, odhalování a stíhání převaděčství migrantů nebo obchodování s lidmi.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/115/ES ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navracení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (27) Cílem tohoto nařízení je optimalizace využívání sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví vyslaných členskými státy, Komisí a agenturami Unie do třetích zemí za účelem účinnějšího provádění priorit Unie, přičemž je zapotřebí respektovat pravomoci členských států. Mezi tyto priority Unie patří zajištění účinnějšího řízení migrace za účelem nahrazení neoprávněných toků migrace bezpečnými a dobře řízenými cestami prostřednictvím komplexního přístupu, který bude řešit všechny aspekty přistěhovalectví, včetně předcházení převaděčství migrantů a obchodování s lidmi, a nedovolenému přistěhovalectví a boji proti nim. Dalšími prioritami Unie je usnadnit důstojné a účinné navracení, zpětné přebírání a opětovné začleňování a přispívat rovněž k integrované správě vnějších hranic Unie, jakož i k podpoře řízení legálního přistěhovalectví nebo režimů mezinárodní ochrany. Jelikož cíle tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jej, z důvodu jeho rozsahu a účinků, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.

- (28) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech A a E rozhodnutí Rady 1999/437/ES².
- (29) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*³, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech A a E rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/149/SVV⁴.

¹ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

² Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

³ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁴ Rozhodnutí Rady 2008/149/SVV ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 50).

- (30) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*¹, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodech A a E rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU².
- (31) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

¹ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

² Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, zejména pokud jde o justiční spolupráci v trestních věcech a policejní spolupráci (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

- (32) Dne 1. října 2018 v souladu s čl. 5 odst. 2 Protokolu č. 19 o schengenském *acquis* začleněném do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o EU a Smlouvě o fungování EU, Spojené království oznámilo Radě své přání neúčastnit se přijímání tohoto nařízení. V souladu s čl. 5 odst. 3 uvedeného protokolu Komise dne 31. ledna 2019 předložila návrh rozhodnutí Rady týkajícího se oznámení Spojeného království, že si již nepřeje účastnit se některých ustanovení schengenského *acquis* obsažených v nařízení (ES) č. 377/2004. Na tomto základě Rada dne 18. února 2019¹ rozhodla, že počínaje dnem vstupu tohoto nařízení v platnost se rozhodnutí Rady 2000/365/ES² a bod 6 přílohy I rozhodnutí Rady 2004/926/ES³ přestává vztahovat na Spojené království ve vztahu k nařízení (ES) č. 377/2004 a jeho veškerým pozdějším změnám.

¹ Rozhodnutí Rady (EU) 2019/304 ze dne 18. února 2019 o oznámení Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, že si již nepřeje účastnit se některých ustanovení schengenského *acquis* obsažených v nařízení Rady (ES) č. 377/2004 o vytvoření sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví (Úř. věst. L 51, 22.2.2019, s. 7).

² Rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43).

³ Rozhodnutí Rady 2004/926/ES ze dne 22. prosince 2004 o uvedení v platnost částí schengenského *acquis* pro Spojené království Velké Británie a Severního Irska (Úř. věst. L 395, 31.12.2004, s. 70).

- (33) Irsko se účastní tohoto nařízení v souladu s čl. 5 odst. 1 Protokolu č. 19 a v souladu s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Rady 2002/192/ES¹.
- (34) Účast Irska na tomto nařízení v souladu s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí 2002/192/ES se týká pravomoci Unie k přijímání opatření k rozvoji schengenského *acquis* proti organizování nedovoleného přistěhovalectví, jichž se Irsko účastní.
- (35) Toto nařízení představuje akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

¹ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

Článek 1
Působnost

1. Toto nařízení stanoví pravidla pro zlepšení spolupráce a koordinace mezi styčnými úředníky pro přistěhovalectví vyslanými do třetích zemí členskými státy, Komisí a agenturami Unie prostřednictvím vytvoření evropské sítě styčných úředníků pro přistěhovalectví.
2. Tímto nařízením není dotčena pravomoc orgánů členských států, Komise ani agentur Unie vymezit působnost a přidělení úkolů a hierarchické vztahy mezi jejich příslušnými styčnými úředníky pro přistěhovalectví, jakož i úkoly styčných úředníků pro přistěhovalectví v rámci jejich povinností podle unijního a vnitrostátního práva, politik nebo postupů nebo podle zvláštních dohod sjednaných s hostitelskou zemí nebo mezinárodními organizacemi.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „styčným úředníkem pro přistěhovalectví“ styčný úředník určený a vyslaný do zahraničí příslušnými orgány členského státu, Komisí nebo agenturou Unie v souladu s příslušným právním základem, aby se zabýval otázkami souvisejícími s přistěhovalectvím, bez ohledu na to, zda se jedná jen o část jeho povinností.
- 2) „vysláním do zahraničí“ vyslání do třetí země na přiměřenou dobu, kterou určí příslušný orgán, do:
 - a) diplomatických misí členského státu;
 - b) příslušných orgánů třetí země;
 - c) mezinárodních organizací;
 - d) diplomatických misí Unie;
- 3) „osobními údaji“ osobní údaje ve smyslu čl. 4 bodu 1 nařízení (EU) 2016/679;
- 4) „navrácením“ navrácení ve smyslu čl. 3 bodu 3 směrnice 2008/115/ES;

Článek 3

Úkoly styčných úředníků pro přistěhovalectví

1. Styční úředníci pro přistěhovalectví plní své úkoly v rámci svých povinností stanovených vysílajícími orgány a v souladu s ustanoveními obsaženými v unijních a vnitrostátních právních předpisech a dohodách či ujednáních sjednaných se třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi, včetně ustanovení o ochraně osobních údajů.
2. Styční úředníci pro přistěhovalectví plní své úkoly v souladu se základními právy a obecnými zásadami unijního práva, jakož i mezinárodního práva, včetně závazků v oblasti dodržování lidských práv. Berou zvláštní ohled na zranitelné osoby a zohledňují genderový rozměr migračních toků.
3. Každý vysílající orgán zajistí, aby styční úředníci pro přistěhovalectví navazovali a udržovali přímé styky s příslušnými orgány třetích zemí, a je-li to vhodné, i s místními orgány, a příslušnými organizacemi působícími v třetí zemi, včetně mezinárodních organizací, zejména s cílem provádět toto nařízení.

4. Styční úředníci pro přistěhovalectví shromažďují informace pro použití na operativní úrovni, na strategické úrovni nebo na obou úrovních. Aniž je dotčen čl. 10 odst. 2, musí být informace podle tohoto odstavce shromažďovány v souladu s čl. 1 odst. 2 a nesmí obsahovat osobní údaje. Tyto informace se týkají zejména:
- a) evropské integrované správy vnějších hranic v zájmu účinného řízení migrace;
 - b) migračních toků pocházejících z určité třetí země nebo touto třetí zemí procházejících, a je-li to možné a relevantní, i složení těchto migračních toků a zamýšlené cílové destinace migrantů;
 - c) tras využívaných migračními toky pocházejícími z určité třetí země nebo touto třetí zemí procházejícími za účelem dosažení území členských států;
 - d) existence, činnosti a způsobů práce zločineckých organizací zabývajících se převaděčstvím migrantů a obchodováním s lidmi na migračních trasách;
 - e) případů a událostí, které jsou nebo mohou být příčinou nového vývoje, pokud jde o migrační toky;
 - f) metod používaných pro padělání nebo pozměňování dokladů totožnosti a cestovních dokladů;

- g) způsobů a prostředků pomoci orgánům v třetích zemích při předcházení tomu, aby toky nedovoleného přistěhovalectví vznikaly na jejich území nebo těmito územími procházely;
- h) opatření před odjezdem dostupných přistěhovalců v zemi původu nebo v hostitelských třetích zemích, jež podporují úspěšnou integraci po legálním příjezdu do členských států;
- i) způsobů a navracení, zpětného přebírání a opětovného začleňování;
- j) účinného přístupu k ochraně zavedené třetí zemí, a to i ve prospěch zranitelných osob;
- k) stávajících a možných budoucích strategií legálního přistěhovalectví a tras mezi Unií a třetími zeměmi s přihlédnutím k poptávaným dovednostem a potřebám trhu práce v členských státech, jakož i k znovusídlování a dalším nástrojům ochrany;
- l) kapacit, schopností, politických strategií, právních předpisů a právní praxe třetích zemí a zúčastněných stran, včetně, pokud je to možné a relevantní, informací o přijímacích a zajišťovacích zařízeních a podmínkách v nich panujících, nakolik jsou relevantní z hlediska otázek uvedených v písm. a) až k).

5. Styční úředníci pro přistěhovalectví koordinují navzájem a s příslušnými zúčastněnými stranami poskytování svých činností v oblasti budování kapacit pro orgány a jiné zúčastněné strany v třetích zemích.

6. Styční úředníci pro přistěhovalectví mohou poskytovat pomoc s ohledem na své odborné znalosti a odbornou přípravu při:
- a) určování totožnosti a státní příslušnosti státních příslušníků třetích zemí, usnadňování jejich navrácení v souladu se směrnicí 2008/115/ES a poskytování součinnosti při jejich opětovném začleňování, je-li to možné a relevantní.
 - b) potvrzování totožnosti osob, které potřebují mezinárodní ochranu pro účely usnadnění znovuušídlení v Unii, mimo jiné i tím, že jim budou případně poskytnuty vhodné informace a podpora před odjezdem;
 - c) potvrzování totožnosti a usnadňování provádění unijních a vnitrostátních opatření v souvislosti s přijímáním legálních přistěhovalců.
 - d) sdílení informací získaných při plnění jejich úkolů v rámci sítí styčných úředníků pro přistěhovalectví a při spolupráci s příslušnými orgány členských států, včetně donucovacích orgánů, s cílem předcházet nedovolenému přistěhovalectví a odhalovat je a bojovat proti převaděčství migrantů a obchodování s lidmi.

Článek 4

Oznámení o vyslání styčných úředníků pro přistěhovalectví

1. Členské státy, Komise a agentury Unie informují řídicí výbor zřízený článkem 7 o svých plánech na vyslání styčných úředníků pro přistěhovalectví a o jejich skutečném vyslání, včetně popisu jejich povinností a době trvání jejich vyslání.

Zprávy o činnosti uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. c) obsahují přehled vyslání styčných úředníků pro přistěhovalectví.

2. Informace uvedené v odstavci 1 se zveřejní na zabezpečené internetové platformě pro výměnu informací stanovené v článku 9.

Článek 5

Vytvoření místních nebo regionálních sítí styčných úředníků pro přistěhovalectví

1. Styční úředníci pro přistěhovalectví vyslaní do stejných zemí nebo regionů vytvářejí místní nebo regionální sítě pro spolupráci a spolupracují podle potřeby, se styčnými úředníky, kteří jsou vysláni jinými zeměmi než členskými státy. V rámci těchto sítí vykonávají styční úředníci pro přistěhovalectví v souladu s čl. 1 odst. 2 zejména tyto činnosti:

- a) setkávají se pravidelně a kdykoli je to potřebné;

- b) vyměňují si informace a praktické zkušenosti, zejména na zasedáních a prostřednictvím zabezpečené internetové platformy pro výměnu informací stanovené v článku 9;
- c) vyměňují si podle potřeby informace o zkušenostech ohledně přístupu k mezinárodní ochraně;
- d) podle potřeby koordinují postoje, které je třeba zaujmout při stycích s komerčními dopravci;
- e) podle potřeby absolvují společná specializovaná školení, mimo jiné v oblasti základních práv, obchodování s lidmi, převaděčství migrantů, podvodů s doklady nebo přístupu k mezinárodní ochraně ve třetích zemích;
- f) v případě potřeby organizují informační setkání a školení pro pracovníky diplomatického a konzulárního sboru misí členských států ve třetí zemi;
- g) přijímají společné postupy týkající se metod shromažďování a hlášení strategicky důležitých informací, včetně analýz rizik;
- h) podle potřeby navazují pravidelné styky s obdobnými sítěmi ve třetí zemi a v sousedních třetích zemích.

2. Styční úředníci pro přistěhovalectví vyslaní Komisí napomáhají vytváření sítí stanovených v odstavci 1 a podporují jejich činnost. V místech, kam Komise nevysílá styčné úředníky pro přistěhovalectví, napomáhají vytváření sítí stanovených v odstavci 1 a podporují jejich činnost styční úředníci pro přistěhovalectví vyslaní agenturami Unie. V místech, kam ani Komise ani agentury Unie nevysílají styčné úředníky pro přistěhovalectví, pomáhá při vytváření sítě styčný úředník pro přistěhovalectví, na němž se dohodnou členové sítě.
3. Řídící výbor je informován bez zbytečného odkladu o jmenování určeného zprostředkovatele sítě nebo o tom, že zprostředkovatel nebyl určen.

Článek 6

Společné vyslání styčných úředníků pro přistěhovalectví

1. Členské státy mohou uzavřít dvoustrannou nebo vícestrannou dohodu o tom, že styční úředníci pro přistěhovalectví, kteří jsou členským státem vysláni do třetí země nebo mezinárodní organizace, budou též zastupovat zájmy jednoho nebo více dalších členských států.
2. Členské státy se mohou též dohodnout, že si styční úředníci pro přistěhovalectví mezi sebou některé úkoly rozdělí na základě jejich odbornosti a odborné přípravy.
3. Jestliže vyšlou společně styčného úředníka pro přistěhovalectví dva nebo více členských států, mohou tyto členské státy obdržet finanční podporu Unie podle nařízení (EU) č. 515/2014.

Článek 7

Řídící výbor

1. Zřizuje se řídicí výbor pro evropskou síť styčných úředníků pro přistěhovalectví.
2. Řídící výbor tvoří jeden zástupce z každého členského státu, dva zástupci Komise, jeden zástupce Evropské agentury pro pohraniční a pobřežní stráž, jeden zástupce Europolu a jeden zástupce EASO. Každý členský stát za tímto účelem jmenuje člena řídicího výboru a náhradníka, který člena zastupuje v jeho nepřítomnosti. Členové řídicího výboru jsou jmenováni zejména na základě svých příslušných zkušeností a odborných znalostí s řízením sítě styčných úředníků.
3. Země přidružené k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* se účastní v řídicím výboru, přičemž každá taková země jmenuje jednoho svého zástupce jakožto člena bez hlasovacího práva. Těmto členům je dovoleno vyjádřit svůj názor na všechny projednávané otázky a na rozhodnutí přijatá řídicím výborem.

Při rozhodování ve věcech, které se týkají styčných úředníků pro přistěhovalectví vyslaných zeměmi, jež jsou přidruženy k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*, vezme řídicí výbor náležitě v úvahu názory vyjádřené zástupci těchto zemí.

4. Odborníci, zástupci vnitrostátních orgánů, mezinárodních organizací a příslušných orgánů, institucí a jiných subjektů Unie, kteří nejsou členy řídicího výboru, může řídicí výbor přizvat k účasti na jeho zasedání jako pozorovatele.
5. Řídicí výbor může organizovat společná zasedání s jinými sítěmi nebo organizacemi.
6. Řídicímu výboru předsedá zástupce Komise. Předseda:
 - a) zajišťuje kontinuitu a organizuje práci řídicího výboru, mimo jiné podporováním přípravy dvouletého pracovního programu a dvouletých zpráv o činnosti;
 - b) poskytuje poradenství řídicímu výboru tím, že zajišťuje, aby schválené kolektivní činnosti byly soudržné a koordinované s příslušnými nástroji a strukturami Unie a odrážely priority Unie v oblasti migrace;
 - c) svolává zasedání řídicího výboru.

K dosahování cílů řídicího výboru je předsedovi nápomocen sekretariát.
7. Řídicí výbor zasedá nejméně dvakrát ročně.
8. Řídicí výbor přijímá svá rozhodnutí absolutní většinou svých členů s hlasovacím právem.

9. Rozhodnutí přijatá řídicím výborem oznámí příslušným styčným úředníkům pro přistěhovalectví orgány, které je vyslaly.

Článek 8

Úkoly řídicího výboru

1. Řídicí výbor přijme do tří měsíců od svého prvního zasedání na návrh předsedy vlastní jednací řád. Jednací řád stanoví podrobná pravidla hlasování. Jednací řád stanoví zejména podmínky pro jednání jednoho člena jménem člena jiného a případné požadavky na usnášeníschopnost.
2. Při zohlednění priorit Unie v oblasti přistěhovalectví a v rámci působnosti úkolů styčných úředníků pro přistěhovalectví, jak jsou vymezeny v tomto nařízení a v souladu s čl. 1 odst. 2, řídicí výbor provádí tyto činnosti na základě komplexního posouzení situace a analýz poskytnutých příslušnými agenturami Unie:
 - a) stanovuje priority a plánuje činnosti přijetím dvouletého pracovního programu uvádějícího zdroje potřebné na podporu této práce;

- b) pravidelně přezkoumává provádění svých činností s cílem navrhnout ve vhodných případech změny dvouletého pracovního programu, a pokud jde o jmenování zprostředkovatelů sítě a pokrok dosažený sítěmi styčných úředníků pro přistěhovalectví ve spolupráci s příslušnými orgány v třetích zemích;
- c) přijímá dvouletou zprávu o činnosti zahrnující přehled uvedený v čl. 4 odst. 1 druhém pododstavci, kterou vypracuje předseda řídicího výboru;
- d) aktualizuje seznam vyslání styčných úředníků pro přistěhovalectví před každým zasedáním řídicího výboru;
- e) identifikuje nedostatky týkající se vyslání a nastíní možnosti pro vyslání styčných úředníků pro přistěhovalectví.

Řídicí výbor předloží dokumenty uvedené v prvním pododstavci písm. a) a c) tohoto odstavce Evropskému parlamentu.

3. Při zohlednění operativních potřeb Unie v oblasti přistěhovalectví a v rámci působnosti úkolů styčných úředníků pro přistěhovalectví, jak jsou vymezeny v tomto nařízení a v souladu s čl. 1 odst. 2, řídicí výbor provádí tyto činnosti:

- a) dosahuje shody ohledně ad hoc opatření pro síť styčných úředníků pro přistěhovalectví;
- b) monitoruje dostupnost informací mezi styčnými úředníky pro přistěhovalectví a agenturami Unie a činí doporučení pro nezbytná opatření, jsou-li potřeba;

- c) podporuje rozvoj schopností styčných úředníků pro přistěhovalectví, mimo jiné vypracováním doplňujících a nepovinných společných hlavních osnov, pomocí odborné přípravy před vysláním, pokynů k dodržování základních práv při jejich činnostech se zvláštním zřetelem ke zranitelným osobám a organizováním společných seminářů týkajících se témat uvedených v čl. 3 odst. 4 s přihlédnutím ke vzdělávacím nástrojům vytvořeným příslušnými agenturami Unie nebo jinými mezinárodními organizacemi;
 - d) zajišťuje, aby se informace vyměňovaly prostřednictvím zabezpečené internetové platformy pro výměnu informací, jak je stanoveno v článku 9.
4. Na provádění činností uvedených v odstavcích 2 a 3 mohou členské státy obdržet finanční podporu Unie v souladu s nařízením (EU) č. 515/2014.

Článek 9

Platforma pro výměnu informací

1. Styční úředníci pro přistěhovalectví, členové řídicího výboru a zprostředkovatelé sítě podle čl. 5 odst. 2 pro účely plnění svých příslušných úkolů zajistí, aby byly veškeré relevantní informace a statistika umístěny na zabezpečenou internetovou platformu pro výměnu informací a jejím prostřednictvím vyměňovány. Tuto platformu vytvoří Komise po dohodě s řídicím výborem a zajišťuje její správu.

Prostřednictvím této zabezpečené internetové platformy pro výměnu informací nesmí být vyměňovány žádné operativní informace týkající se vymáhání práva, které jsou přísně důvěrné povahy.

2. Mezi informace, které mají být vyměňovány prostřednictvím zabezpečené internetové platformy pro výměnu informací, náležejí alespoň tyto prvky:
- a) příslušné dokumenty, zprávy a analytické produkty podle dohody řídicího výboru v souladu s čl. 8 odst. 2 a 3;
 - b) dvouleté pracovní programy, dvouleté zprávy o činnosti a výsledky činností a ad hoc úkolů sítí styčných úředníků pro přistěhovalectví podle čl. 8 odst. 2 a 3;
 - c) aktualizace seznamu členů řídicího výboru;
 - d) aktualizace seznamu, který obsahuje kontaktní údaje styčných úředníků pro přistěhovalectví vyslaných do třetích zemí, včetně jejich jmen, míst vyslání a regionu příslušnosti, telefonních čísel a emailových adres;
 - e) jiné relevantní dokumenty týkající se činností a rozhodnutí řídicího výboru.
3. S výjimkou údajů uvedených v odst. 2 písm. c) a d) neobsahují informace vyměňované prostřednictvím zabezpečené internetové platformy pro výměnu informací osobní údaje nebo žádné odkazy, jejichž prostřednictvím lze tyto osobní údaje přímo či nepřímo získat. Přístup k údajům uvedeným v odst. 2 písm. c) a d) je pro účely provádění tohoto nařízení omezen na styčné úředníky pro přistěhovalectví, členy řídicího výboru a řádně pověřené pracovníky.

4. Evropský parlament má přístup do některých částí zabezpečené internetové platformy pro výměnu informací, jak určí řídicí výbor ve svém jednacím řádu a v souladu s platnými unijními a vnitrostátními pravidly a právními předpisy.

Článek 10

Zpracování osobních údajů

1. Styční úředníci pro přistěhovalectví plní své úkoly v souladu s unijními a vnitrostátními pravidly pro ochranu osobních údajů, jakož i pravidly obsaženými v mezinárodních dohodách sjednaných se třetími zeměmi nebo mezinárodními organizacemi.
2. Styční úředníci pro přistěhovalectví mohou zpracovávat osobní údaje pro účely úkolů uvedených v čl. 3 odst. 6. Tyto osobní údaje se vymažou, nejsou-li již nadále nezbytné k účelům, pro něž byly shromážděny nebo jinak zpracovány v souladu s nařízením (EU) 2016/679.
3. Osobní údaje zpracované podle odstavce 2 mohou zahrnovat:
 - a) biometrické nebo biografické údaje, jestliže jsou nezbytné k potvrzení totožnosti a státní příslušnosti státních příslušníků třetích zemí pro účely navrácení, včetně všech druhů dokumentů, které lze považovat za důkaz prima facie státní příslušnosti;
 - b) seznamy cestujících pro zpáteční lety nebo navrácení jinými dopravními prostředky do třetích zemí;

- c) biometrické nebo biografické údaje k potvrzení totožnosti a státní příslušnosti státních příslušníků třetích zemí pro účely přijetí v rámci legální migrace;
- d) biometrické nebo biografické údaje k potvrzení totožnosti a státní příslušnosti státních příslušníků třetích zemí pro účely znovusídlování státních příslušníků třetích zemí, kteří potřebují mezinárodní ochranu;
- e) biometrické nebo biografické údaje, a další osobní údaje potřebné k určení totožnosti jednotlivce a nezbytné pro předcházení převaděčství migrantů a obchodování s lidmi a boj proti nim, jakož i osobní údaje související se způsobem fungování zločineckých sítí, používanými dopravními prostředky, zapojením prostředníků a finančními toky.

Údaje podle prvního pododstavce písm. e) tohoto odstavce se zpracovávají výlučně za účelem plnění úkolů uvedených v čl. 3 odst. 6 písm. d).

- 4. Veškeré výměny osobních údajů jsou striktně omezeny na údaje nezbytné pro účely tohoto nařízení.
- 5. Předávání osobních údajů styčnými úředníky pro přistěhovalectví do třetích zemí a mezinárodním organizacím podle tohoto článku se provádí v souladu s kapitolou V nařízení (EU) 2016/679.

Článek 11
Konzulární spolupráce

Tímto nařízením nejsou dotčena ustanovení o konzulární spolupráci na místní úrovni obsažená v nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009¹.

Článek 12
Zpráva

1. Do pěti let po dni přijetí tohoto nařízení předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení.
2. Členské státy a příslušné agentury Unie poskytnou Komisi informace nezbytné pro vypracování zprávy o uplatňování tohoto nařízení.

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (vízový kodex) (Úř. věst. L 243, 15.9.2009, s. 1).

Článek 13

Zrušení

Nařízení (ES) č. 377/2004 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 14

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V ... dne ...

Za Evropský parlament
předseda

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

PŘÍLOHA I

Zrušené nařízení a jeho následná změna

nařízení Rady (ES) č. 377/2004	(Úř. věst. L 64, 2.3.2004, s. 1)
nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 493/2011	(Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 13)

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 377/2004	Toto nařízení
–	Čl. 1 odst. 1
–	Článek 2 návětí
Čl. 1 odst. 1	Čl. 2 bod 1
Čl. 1 odst. 2	Čl. 2 bod 1 závěrečná část
Čl. 1 odst. 3	Čl. 2 bod 2
Čl. 1 odst. 4	Čl. 1 odst. 2
Čl. 2 odst. 1	Čl. 3 odst. 3
Čl. 2 odst. 2 návětí	Čl. 3 odst. 4 návětí
Čl. 2 odst. 2 první odrážka	Čl. 3 odst. 4 písm. b)
Čl. 2 odst. 2 druhá odrážka	Čl. 3 odst. 4 písm. c)
Čl. 3 odst. 1	Čl. 4 odst. 1 první pododstavec
Čl. 4 odst. 1	Čl. 5 odst. 1
Čl. 5 odst. 1 a 2	Čl. 6 odst. 1 a 2
Článek 7	Článek 11
–	Příloha I
–	Příloha II